

Het Sliedrechts Dialect (631)

Uit Mijntjies dagboek (7)

Mijntjie had inmiddels de zesde klas van de lêêgere school achter de rug en dà betekende dat 'r kaaintertijd verbij was. Ze was thuis de jongste, dus over gaon waareke wier nò nie gelijk gesproke. D'r mosse wel wolle blaauwe kouse en wit mè grijze wante voor de winter gebraaid worre voor as vaoder Kees mè z'n jonges weer naer de griend in d'n Biesbosch mos om te gaon hakke. Dat gong aaltijd zô as buitenaf de glôôie aan de zêêkante en de reviere weer klaor wazze. De hôôge vloede kwamme dan ommers weer en dan hadde de dijke weer hêêl wat te lijje.

Vrolijk

De grôôte zusse en broers vâ Mijntjies wazze al grôôt en volwasse. D'n êene nae d'n aandere was in 't huwelijksbôôtjie gestapt, wat dan wel een fêésie gaf. D'r wazze in die tijd nog gêên oto's med 'n witte bruid zôas nou. Belnêêt! Zwart was toe de kleur van de bruidsklere van 't echpaor dat 't geluk zoch. 'n Koetsie voor 't bruidspaor en de rest van de familie gong lôôpende om 't gebeure bij te weune. De gemêentebode rekende drie gulde voor 't hêêle gebeure. D'n burregemêêster las de regelemente van 't huwelijk voor, en as de bruid en de bruidegom daer aallebaai "ja" op gezeed hadde, wazze ze vrouw en man. Dan gong 't bruidspaor 't koetsie weer in en Nars van Hattem lag de zwêêp gaauw op 't paerd, want hij mos nóg 'n vrachie gaon haole. 't Was ommers zaeterdag, d'n druksten dag voor hum. De bruilofsgangers gonge vrolijk naer huis.

Vaareke en blek

Moeder Dirksie had 'n grôôte pot boerejonges gemaakt, rezijne op brandewijn. Dus aalemael 'n glaosie boerejonges óf brandewijn. Eên of twêê, nie te veul, want 't mos gêên dronke boel worre, vong vaoder Kees. Allêên 'n dikke snee koek of 'n suntereklaosie en dat was 't. Zô maakte Mijntjie die fêésies mee. D'n hêêle bruiloft was om ellef ure verbij, want dan kwam de zondag en vóór de zondag mos 't fêêst achter de rug weze, daer was vaoder Kees op gesteld. Hij zee: "Werkt jeezelf in zaligheid, met vrezen en beven." En Dirksie zee: "Dient den Heere met blijdschap". Ja, mor ze hieuw wel de kaarek in de mitte. Vaoder Kees wou d'n Hemel verdiene. 's Zondas moch ze nog gêên kruimeltjie opvege, mor vaoder mos wel is eve naer buitene en dan greep ze gaauw 't vaareke en blek en dan was 't zô gebeurd.

Klokhuisie

Vaoder Kees rôôkte op zondag 'n paor segaore van acht voor 'n dubbeltjie. Daer kwam zaeterdas 'n segaoremaaker, Gaart, mee langs de deure. Op zaeterdag kwam d'r ok 'n bakker van Dordt lôôpe, med 'n kar vol krentebolle. In de verte hoorde je 't geroep al. Krentekedette kostte êene cent en Dirksie koch dan voor 'n kwartie 25 bolle. D'r kwam ok 'n klaain mannechie, Wimske hiettende die, med appel en pere langs. Nie med 'n weegschaol hoor, mor med 'n maet: een êênkop en 'n vijfkop. Voor 'n kwartie 'n vijfkop appel of pere. "Recht neerzette hoor", zee Dirksie as Wimske de maet schuin wou houwe. "Ja, ja, ieder 't zijne, hee!" Ze mos ommers ok op de cente lette, want de winter was nog lang. Toch kreeg Mijntjie nogal is 'n appeltjie. Ze dee soms net of ze d'r boterham nie lustte. Dan wier d'r een appel of 'n suntereklaosie

toegestopt. D'r weunde ok 'n weduwe mè vijf kaander in diezellefde stoep, die stinge dan te kijke of Mijntjie 't klokhuisie nied aals te ver op at. Dat wier nog graeg opgegete. Over die buuvrouw zà me 't 'n aander keertie nog wel is hebbe!

Onze hartelijke dank weer aan Mevrouw B. v. d. W. die ons 't dagboek van d'r moeder bezurregde. Hartelijk bedankt, hee!

Korsjonnao.

P.S. Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêênigingsnieuws te vinge, zôas deuze maond de stambôême van de families Sprong (nieuw), Klop en op verzoek ok nog effe Baars in de "Genealogische Grabbelton" en hêêl veul fotoochies van Slierecht...